

متن پرسش

با عرض سلام و احترام: سوال اول: غربی ها توی روانشناسی شون میگن حداقل پارامترهای لازم برای فرزندآوری این سه عامل هست: ۱) توان محبت کردن به فرزند ۲) توان تأمین مالی فرزند تا چند سال ۳) عدم جابه جایی مکانی (مثل اساس کشی یا ...) به نظر می رسه اینا خیلی کمه و با وجود این عوامل، حداقل های لازم فراهم نمیشه. نظرتون چیه؟ چه زمانی باید به بچه فکر کرد؟ حداقل های لازم چیست و چه آمادگی های "روحی" ای لازم است؟ آیا پدر و مادر باید به ثبات شخصیتی کامل رسیده باشند که بچه دار شوند؟ چه حدی از ثبات لازم است؟ سوال دوم: توی قرآن درباره هدف ازدواج (سکنی و آرامش) صحبت شده ولی درباره هدف فرزندآوری چیزی ندیدم. هدف از بچه آوردن و تولید نسل چیه؟ برخی می گویند هدف از فرزندآوری، ادامه نسل است. ولی ادامه ی نسل که هدف نیست. «ادامه ی نسل» صرفا «ترکیب واژه ی جدید» ی برای همان «تولید نسل جدید» است. اگه هدف از به دنیا آوردن انسان جدید، به جا گذاشتن باقیات الصالحات است، از راه های دیگه هم میشه این هدف رو محقق کرد. مثلا تفسیر المیزان و ماندگاری این اثر، شاید به اندازه ی هزاران فرزند برای علامه طباطبایی (ره) آورد و باقیات الصالحات داشته باشد. آیا صرف عشق و علاقه ی مادری برای بچه دار شدن موجه است؟ مثلا همانطور که آب خوردن برای پاسخ به نیاز تشنگی است، بچه آوردن هم می تواند برای پاسخ به نیاز عشق مادرانه باشد؟ آنوقت اگر مادری این احساس نیاز را نداشت، هدف برای او منتفی است؟ سوال سوم: نمی توانم به این جمع بندی برسم که به دنیا آوردن آدم دیگه ای، لزوما خوب باشه..... اون آدم هایی که به گفته ی قرآن در قیامت می گویند «یالیتنی کنت ترابا»، اگه از اول زاده نمی شدند بهتر نبود؟ تضمینی وجود دارد که ما چنین آدمی خلق نکنیم وقتی شاید خودمون یکی از این آدم ها باشیم که همین ندا رو سر می دهند؟ آیا با وجود اینکه قیامت یوم الحسرت هست، چون نهایتا بعد از سالیان نوری، همه ی انسانها به بهشت می روند □ غیر از تعدادی انگشت شمار - می توان گفت خلق انسان های جدید ارزشش را دارد؟ به عبارت دیگه بهشت نهایی، ارزش خلق کردن (به دنیا آوردن) انسان ها را دارد؟ خلق کردن آدم های جدید به سالهای سال عذاب های برزخی می ارزد یا خیر؟ سوال چهارم: دور و بر من معمولا آدم هایی که سطح فرهنگی پایین تری - از نظر عرف - دارند، بیشتر بچه دار می شوند تا خانواده هایی که نسبت به تربیت فرزند حساس ترند. به نظرتون این برای فهم و شعور نسل های آینده میتونه خطرناک باشه؟ سوال پنجم: اینکه گفته می شود «کسی که به دنبال آخرت برود، دنیایش آباد می شود»، آباد شدن دنیا در اینجا به چه معنی است؟ از طرف دیگر هم «البلا للولا، هرکه مقرب تر است، جام بلا بیشترش می کشند». چگونه می توان این را با آباد

شدن دنیا جمع کرد؟ سوال ششم: فرمودید انسان باید طوری زندگی کند که انگار همین الآن می میرد و طوری زندگی کند که انگار تا ابد زنده است. می شه این رو بیشتر و ملموس تر توضیح بدین؟ سوال هفتم: سوال ۱۷۱۲۹، فرمودید «اسلام نمی خواهد زنان قلدری و بی منطقی مردان را تحمل کنند»، از طرفی می گویند «برای رسیدن به مقام حضرت آسیه، زنان باید بر بداخلاقی های شوهر خود صبر کنند». نمی توانم این دو جمله را با هم جمع کنم. بالاخره تئوری اسلام در مواجهه با قلدری و بی منطقی مردان چیست؟ سوال هشتم: فرمودید یک روز رانندگی برای زن تبرج بود ولی امروز نیست. به نظرتون چرا در دوره ای رانندگی که امری بسیار عادی است برای زن تبرج به حساب می آمده؟ به نظرتون نگاه های جنسیتی اسلام عامل حساسیت بی جا نسبت به زن و تبرج شدن رانندگی او، نبوده؟ پیشاپیش از توجهتون و پاسخ به سوالاتم بسیار سپاسگذارم. التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان خدایی که فرزند را خلق کرده است همه ی شرایط رشد او را و رزق او را فراهم می کند عمده آن است که ما با توکل به خدا وظیفه ی خود را درست انجام دهیم. موفق باشید